

מרוכה פרק שביעי בבא קמא

פ.

עין משפט נר מצוה

קלא א ב מיי פ"ה
המלות מוקי ממון
הלכה ז סמך עין סו
טו"ח"מ סי' טט;
קלא ג ד מיי שם ה"י
סמך שם טור ושיע
ח"מ סימן מט סעיף ד;
קלא ה ו מיי פ"ח
המלות מדרס
הלכה יג סמך לאון רמב
טו"ש"ע י"ד סימן רט
סעיף א;
קב ד מיי פ"ה מהל' מקי
ממון הלכה ז סמך
עין סו טו"ש"ע ח"מ סימן
מט סעיף א ועין בטור;
קבא ח מיי שם הלכה ח
סמך שם טור ח"מ
סימן מט;

והטבח לוקח ושוהה. פי' בקונטרס עד יום השוק ובלבד שלא
ישהה העגונה שזהם שלשים יום אחר השוק וקשה דבמספחא (פ"ח) גרס
לא ישים לה שלשים יום אחר השוק וקשה דבמספחא (פ"ח) גרס
יותר מל' יום וא"כ לפי המוספתא יכול להשהות אחר יום השוק ועוד

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קשה דלעיל גבי רגל קרי לה אחרונה
והכל קרי לה עגונה ועוד שלא הזכיר
המלא יום השוק כלל ונראה לר"י לפי
שהטבח רגיל לקנות כמה בהמות
ביחד ומותר להשהות ובלבד שאפי'
העגונה שבהן אותה שגשגה יחידה
אחר חבירותיה שלא ישהה יותר מל'
יום אף על פי שהיא יחידה ומינהו
בכל הספרים גרסין שלשים יום
ולא גרסין יותר;

מהו להשהות בקבו מנייה. אין
נ"ל דפליגי רבנן עליה דר"ג
כדפי' בקונטרס דמהו להשהות קודם
הרגל קצבו מנייה ואמר להן מותר
ולאו דוקא נקט קושרה אלא אורחא
דמלמא נקט שדרכן היה לקשור
בהמה דקה לכרעי המטה כדאמר
באלו טריפות (חולין דף נ"ד:) חבל
היוצא מן המטה עד משעה טפחים
ס' טהור ופירש שם בקונטרס שבך
הוא ראו לקשור בהמה דקה בכרעי
המטה כדכתי' אסרו חג עצמותים עד
קרנות המזבח שהיו קושרין הקרצנות
בכרעי המטה עד שיציאוהו לקרנות
המזבח אי נמי נקט קשרו לאשמועינן
דאפילו בקשורים אסור לגדל כ"א
להשהות ובמספחא (פ"ח) נמי משמע
דאף קודם הרגל לא שרי להשהות אלא
בצית דהכי קמני בדיקא אצל מגדלים
קודם הרגל ל' יום ולא שמהא יוצאה
ורועה בשוק אלא קושרה בכרעי
המטה שאלו לר"ג כו'.

דקפייני שקיה. פי' שוקי קיין
ולזה נקרא חרלא
שהמליץ ניכר בין השוקים מתוך
שכן דקים ונראין גבוהים ומשום
הכי תנן פ"ב דלשלות חולדות
הסנאים רבי יוסי אומר צ"ש ממטא
כית במשא ועשדה מנגע דמתוך
שרגליה גבוהים ודקים מספקא לן
שמא לאו היינו חולדה דקרא ויש לה
תורת נצילה או שמא היינו היא ויש
לה תורת שרץ והאי דמסיים ומאי
שרא דמתמאי שקיה ה"ק ומאי
שרא חולדה דכתיב בקרא שאין
ספק דמתמאי שקיה שהי' רגליה
קצרות ושורלת על הארץ וכן
נראה לר"ת:

חובה תקבריהו לבנה. פ"ח
בתמיה וכן דרכה לקבור
בניה שאין עוסקת לגדל אלא עוסקת
לגדל כאן והוי כשגגה היוצאת מלפני
השליט ומיהו בפרק שני גזירים (מזיר דף מ: ושם) גבי הקפת הראש אין שייך לפרש כן דאמר ליה רב אדא בר אבהו לרב הונא לדידך מאן
מקיף להו אמר ליה חובה א"ל חובה תקבריהו לבנה ואין שייך לפרש שם אלא לשון קללה אי נמי יש לומר אין יראה שמעש בקבורת בניה:
מבי אתא רב אבהו. פי' בקונטרס והיו מתיישבין שם מפני ישיבתו והיו רוצים שיתקין מישאל ובענין זה פי' בפרק קמא דגיטין (דף ו'
וה"ה) עשיו עמנו בצבל כארץ ישראל לגיטין מבי אתא רב אבהו ונעשיו בקיאל לשמה מתוך שהרצה ישיבות וקשה לר"ת
דא"כ מאי פריך התם ממתיני' דעכו כארץ ישראל לגיטין אצל בצבל לא והלא המותנות נשנו קודם דאמא רב לצבל ומפר"ת התם מבי
אתא רב לצבל והורה לנו שמימות יכינה והסגר שגלו לצבל דינה להיות ככרץ ישראל לגיטין שנקיאל לשמה וכן כאן לענין
בהמה דקה שיש שם רוב ישראל וכן יש צריש בכל מערבין (פ"ח דף נ"ד):

לבי ישוע הבן. פ"ה פדיון הבן וכן העירוק וקשה דלע"ג דמתרגמינן פדיון פורקן מ"מ אין שייך לשון ישועה ור"ת פי' שגולד שם בן
ועל שם שהולד נשע ונמלט ממעי אמו כדכתיב והמליטה זכר (ישעיה סו) נקט לשון ישועה והוי גיליון לעשות סעודה:

והטבח לוקח ושוהה. פי' בקונטרס עד יום השוק ובלבד שלא
ישהה העגונה שזהם שלשים יום אחר השוק וקשה דבמספחא (פ"ח) גרס
לא ישים לה שלשים יום אחר השוק וקשה דבמספחא (פ"ח) גרס
יותר מל' יום וא"כ לפי המוספתא יכול להשהות אחר יום השוק ועוד

כמו הלהן תעגנה (רות א) תאחרנה
מלהשא: **אלא קושרה**. ורבנן פליגי
עליה דרבן גמליאל: **גונה**. פלד"א
זועק מפני כאב הלכ לא היה יכול
להשיב רוחו: **לסטים מוויין**. רועה
בשדות אחרים וגזול את הרבים:
שעיו מרעין. בהמה דקה שלהן
במורשין: **ואע"פ** שהיו מורשין סמוך
לצפיהם. ולא היו רועין בשדות אחרים
ומשום מורשין ליכא גזל דלאמר לעיל
אצל מגדלין במורשין ולקמן (דף פ"ה)
נמי בתקנת יהושע מיקן שלא יקפיד
בעל היער על כך אפי' הכי נעשו
מפני שגדה קטנה היתה צנייהם ושל
אחרים היתה: **רועה**. בהמות שלו:
שעשה פשוטה. שלא לגדל בהמה
דקה עוד: **לנצים וחזירים**. תנן
במתנייתין דאסור לגדל: **חיה דקה**.
צאים ושועלים: **לנצים כופרים**.
קטנים ונגסים הם. ל"א לנצים גדולים
של ציידים ואין מוסיקין: **חולדות**
פנאין. גדילות בנסה: **לנקר אס**
הבית. מן העכברים: **וורדני**. סנה:
דקטיני. דקים: **דמספאי שקיה**.
שוקיה גזלין: **בצבל כארץ ישראל**.
שמיים גלות יכינה רבו שם מלמדים
ונתישבו שם בישוב קבוע: **דידך**
מאי. הלא יש לך בהמה דקה:
חובה. שם אשמו: **סכרינהו לבנה**.
שאתה סומך עליה והיא אינה יכולה
לשמור: **מבי אתא רב אבהו** רב
מתיישבין שם מפני ישיבתו. לישראל
אחריתא הוא צא ולמדנו להזהר בך
שרא שם רוב ישראל וישו קצבו
שבעה סכ. ברית מילה על שם שעברו
עליו שבעה ימים: **ישוע הכן**. משתה
שעשין לפדיון הבן כזור. *ישוע
מתרגמינן פורקן כמו פדיון: **רב לא עייל**
קמיה דשמואל. טעמא אמרינן לקמן:
שמואל

ר' ישמעאל אומר מגדלין כלבים כופרין וחולותים וקופין וחולדות סנאים
מפני שעשויים לנקר את הבית מאי חולדות סנאים אמר רב יהודה שרצא
חרצא ואיכא דאמרי *חרצא דקטיני שקיה ורעיא בני וורדיני ומאי שרצא דמתמאי
שקיה אמר רב יהודה אמר רב *עשיו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה
א"ל רב אדא בר אבהו לרב הונא דידך מאי א"ל דידן קא מינטרא להו חובה
א"ל חובה תקבריהו לבנה כולה שניה דרב אדא בר אבהו לא אקיים ורעא
לרב הונא מחובה איכא דאמרי אמר רב הונא (ה) אמר רב עשה עצמנו בבבל
כארץ ישראל לבהמה דקה *מבי אתא רב אבהו רב ושמואל ורב אסי איקלעו
לבי שבוע הבן ואמרי לה לבי ישוע הבן רב לא עייל קמיה דשמואל

השליט ומיהו בפרק שני גזירים (מזיר דף מ: ושם) גבי הקפת הראש אין שייך לפרש כן דאמר ליה רב אדא בר אבהו לרב הונא לדידך מאן
מקיף להו אמר ליה חובה א"ל חובה תקבריהו לבנה ואין שייך לפרש שם אלא לשון קללה אי נמי יש לומר אין יראה שמעש בקבורת בניה:
מבי אתא רב אבהו. פי' בקונטרס והיו מתיישבין שם מפני ישיבתו והיו רוצים שיתקין מישאל ובענין זה פי' בפרק קמא דגיטין (דף ו'
וה"ה) עשיו עמנו בצבל כארץ ישראל לגיטין מבי אתא רב אבהו ונעשיו בקיאל לשמה מתוך שהרצה ישיבות וקשה לר"ת
דא"כ מאי פריך התם ממתיני' דעכו כארץ ישראל לגיטין אצל בצבל לא והלא המותנות נשנו קודם דאמא רב לצבל ומפר"ת התם מבי
אתא רב לצבל והורה לנו שמימות יכינה והסגר שגלו לצבל דינה להיות ככרץ ישראל לגיטין שנקיאל לשמה וכן כאן לענין
בהמה דקה שיש שם רוב ישראל וכן יש צריש בכל מערבין (פ"ח דף נ"ד):

לבי ישוע הבן. פ"ה פדיון הבן וכן העירוק וקשה דלע"ג דמתרגמינן פדיון פורקן מ"מ אין שייך לשון ישועה ור"ת פי' שגולד שם בן
ועל שם שהולד נשע ונמלט ממעי אמו כדכתיב והמליטה זכר (ישעיה סו) נקט לשון ישועה והוי גיליון לעשות סעודה:

א) [מוספתא פ"ח];
ב) תמורה טו: א ג ס"א
ג) שיעון שזירי ד) [מוספתא
פ"ח] א) [למן ע"ב
א) א"ת ר"ש בן אלעזר וכו'
ב) ס"פ י"ח ועיין ע"ה
ג) ס"א חרלא;
ד) מיר טו: ח) [גישין א'
ט) [דף ע"א: א) [שם]
ז) [ג'ל טמא וע"ש] ט' ז'ל
ח) דכאס מ"ה
ט) [ד"ה מבי]

הגהות הב"ה
(ה) גמ' אמר ר' הונא
עשיו עמנו כל' ותיבת
אמר רב נמחק:

גליון הש"ס
רש"י ד"ה ישוע הבן ב'ר
ישוע מתרגמינן: ל"ל וישוע
מתרגמינן ופרק (שמות יד)
ועי' שם ע"ד דף ד' ע"א
ד"ה להם שוע:

הגהות מהר"ב
רששבורג
א) גמ' שאין ב' עין אלא
עין אחת העו. עין שוטה
מקוננת והנהיג' כח'
כעב' בענין אחר ודבריו
תמוהים קצת מסוגיה
דכמות דף ט' ע"א דגמא
יוקנ בשעת:

לעני רש"י
פלד"א * [פלד"א].
להאנה.

מוסף רש"י
גונא. מילל (חולין נא:
ע"ש) פלד"א * בלע"ג;
זועק מנכא לכו, כמו
גנאי גמ' דאמיה דסכר'
(תמורה טו:);
לסטים
מוויין. בהמה דקה אין
יכולת להמירה והולכת
ורועה בשדות אחרים (שם);
מבי אתא רב אבהו;
וקבע ישיבה כפורה;
ושמואל הואי כהנא;
א"ל עיקרל לא, ואע"ג
דגמיר דמשנה יכינה
לצבל והסגר והמסגר עמו
לא פסקה תורה מהס'
(גישין ו:); **שבוע הבן**.
מילה שהוא לנפח ז'
(ושב"ס ב"ב טו:); **ישוע**
הבן. פדיון (ע"ז ד:).